

नायंहंतीत्येतदुपपादयति वेदेति विनष्टुं अदर्शनं गंतुं शीलमस्येति विनाशिरजूरगतुल्यमुपाधि त्रयं स्थूले सूक्ष्मकारणशरीराख्यंततो न्यं अविनाशिनं अतएव नित्यं नाशहीनं तत्र हेतुः अजं जन्मवान् हि अनित्यः अयंतु अजत्वान्नित्यश्चेत्यर्थः ननु विनाशिनः स्वकार्यापेक्षया अन्यत्वमजत्वं नित्यत्वं च सांख्याभिमतप्रधाने तार्किकाभिमतेन भसिचास्ति अत उक्तं अव्ययमिति नव्येति पूर्वावस्थां त्यजतीत्यव्ययमपरिणामि प्रधानं तु चलं गुणवृत्तमिति न्यायेन गुणसाम्यावस्थायामपि परिणममाणमेव सर्वदा स्तीति तेषामभ्युपगमात् आकाशस्यापि तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इति उत्पत्तिश्रवणादजत्वाभावादेव नाव्ययत्वं तादृशं आत्मानं यो वेद अपरोक्षी करोति स पुमान् कथं केन प्रकारेण कमन्यं घातयति हननक्रियायां प्रवर्तयति कं वा हंति न केनचित् प्रकारेण कमपि घातयति न वा हंतीत्यर्थः द्वैताभावात् तथा हि श्रुतिर्विद्यावस्थायां सर्वकारक व्यापारं निषेधति यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्वेन कं पश्येदित्यादि अविद्यावस्थायामेव च सर्वकारकव्यवहारं दर्शयति यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यतीत्यादि एतेन सर्वकारकोपमर्दिन्या विद्यायाः सर्वकारक सापेक्षैः कर्मभिः सह समुच्चयोनिरस्तः परस्परविरुद्धस्वभावत्वेन शीतोष्णयोरिव द्वयोरेककार्यकारित्वस्य रथाश्वन्यायेना संभवादित्यन्धत्र बिस्तरः मादृशानां ज्ञानिनां व्युत्थानकाले अविद्यालेशानुवृत्त्या घातयति

वेदाविनाशिनं नित्यं एनमजमव्ययं ॥ कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हंतिकं ॥ २१ ॥ वासांसि जीर्णा
नियथा विहाय नवानि गृह्णाति नरोपराणि ॥ तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि संयाति नवानि दे-
ही ॥ २२ ॥ नैनं छिंदंति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ॥ न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥ २३ ॥

तृत्वादेः प्रसक्तावपि विद्यया तस्य बाधितत्वादांगामिकर्मणामश्लेषाच्च न दोषः तथा च वक्ष्यते हत्वापि स इमां लोकां न हंति न निबध्यते इति ॥ २१ ॥ ननु ब्राह्मणो यजेत जातपुत्रः कृष्णकेशो ग्रीनादधीतेति आत्मानं व
यो वर्णादिविशेषणवंतमेवाधिकृत्य कर्मविधयः प्रवर्तन्ते तेन नीलादुत्पलमिव देहादन्य आत्मावधारयितुं न शक्यत इत्याशंक्याह वासांसीति दंडी प्रैषानन्वाहेति दंडस्य विशेषणत्वेऽपि न प्रैषानुवक्तृस्वरूपांतर्गतत्वं एवं
ब्राह्मणत्वादेरपि स्वर्गकामस्वरूपांतर्गतत्वमिति वस्त्रदेवदत्तयोरिव जहाजडयोर्देहात्मनोरत्यंतविलक्षणत्वमस्तीति वस्त्रमाशेमदेवदत्तनाशं मन्वानस्येव तव देहनाशादात्मनाशं मन्वानस्यात्यंतमौढ्यं स्पष्टमिति भावः
स्पष्टार्थश्च श्लोकः ॥ २२ ॥ कीदृशो सौ देहीत्यत आह नैनमिति एनं शस्त्राणि न छिंदंति न द्वेधा कुर्वन्ति अस्थूलत्वात् तर्हि पार्थिवपरमाणुवत्पाकजरूपाद्याश्रयो भविष्यति इत्याशंक्याह नैनं दहति पावक इति
अनणुत्वात् आपश्चैनं न क्लेदयन्ति अस्पर्शत्वात् स्पर्शवद्विद्रव्यमद्भिराद्रीं कर्तव्यं न त्वस्पर्शं न शोषयति मारुतः अस्नेहत्वात् एतेन अदीर्घमस्थूलमणु अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथा ऽरसं नित्यमगंधवच्चयदिति
श्रुतिप्रसिद्धानामदीर्घत्वाशब्दत्वादीनामपि संयोज्येयः ॥ २३ ॥